

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 243: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændrede regler for kontanthjælp til ofre for forbrydelser).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 23/4 97. Første behandling 2/5 97. Betænkning 15/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 250: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Overførsel af området for støtte til høreapparater efter § 58 til amtskommunerne).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 30/4 97. Første behandling 6/5 97. Betænkning 15/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Som bekendt har Fremskridtspartiet selv fremsat et lovforslag, nemlig det næste punkt på dagsordenen, netop omkring høreapparaterne. Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at det er pinligt, at der er så lange ventelister, som tilfældet er.

Vi synes, at det er urimeligt over for de mennesker, som har behov for et høreapparat for at kunne klare dagen og vejen, og specielt er det jo ganske urimeligt, at der er personer, der er nødt til at forlade arbejdsmarkedet, ganske enkelt fordi ventelisterne er så lange, at de ikke kan nå at få bevilget et høreapparat, inden de falder for 120-dages-fristen og dermed bliver afskedit fra deres job.

Det er urimeligt, at vi har et system i Danmark, der direkte skaber arbejdsløshed i stedet for at sørge for, at de pågældende personer kan blive på arbejdsmarkedet.

Når vi i Fremskridtspartiet indstiller ministerens forslag til forkastelse, er det ikke, fordi vi ikke vil gøre noget for disse personer, men fordi vi finder, at ministerens forslag faktisk gør ondt værre. Vi kan jo læse også i det nye forslag til bistandslov, at når vi taler om de individuelt tilpassede, kropsbårne hjælpemidler, gælder der det princip for alle hjælpemidler, at man som modtager af hjælpemidlet selv kan vælge leverandøren, og at kommunen efterfølgende betaler regningen, undtagen for ét hjælpemiddel, og det er høreapparaterne.

Vi kan i Fremskridtspartiet ikke forstå, at der skal være forskel på de forskellige individuelt tilpassede, kropsbårne hjælpemidler. For os i Fremskridtspartiet må det være logisk, at når man på det ene område kan have denne valgfrihed med hensyn til leverandør, så må det også gælde på de andre områder. Og her taler vi altså om ét eneste hjælpemiddel, som ikke er omfattet af den ordning, og det står vi helt uforstående over for.

Ministerens lovforslag cementerer den ordning, og derfor har vi i Fremskridtspartiet været nødt til at stemme imod lovforslaget. Det er vi selvfølgelig lidt kede af. Vi ville gerne have gjort noget mere for brugerne af høreapparater. Vi ville gerne have gjort noget for at fjerne ventelisterne.

Det er så det, vi gør i vores eget lovforslag, lovforslag nr. L 41, som kommer til behandling om et øjeblik, og dér vil vi så vise, hvor vi vil